

Szent Imre templom története

A keszegi leányegyház (filia) alapítása az 1716. évi újjátelepítéshez kapcsolódik.

A telepítő, [gróf Koháry István](#) [1] országbíró (1649-1731) nevéhez fűződik egy kezdetleges templom vagy kápolna építése.

A keszegi fiókegyházat az 1711-ben alapított nézsai plébániához csatolták.

1727-ben egy püspöki látogatás során feljegyezték a Szent András és Benedek tiszteletére felavatott templomról: "egyedül a szentélye volt boltozva és kifehérítve... padolatot nélkülözött... bár sindelteteje újnak íratik... a körülötte elterülő temető nélkülözte a kerítést".

Rendelkezett viszont ablakkal, sekrestyével és fából készült kórossal.

A templomban hantolták el Lelovanecz Mihály plébánost 1739-ben pünkösdkor.

Az 1746-os püspöki látogatáskor már a sekrestye is boltozott, a templomot padolattal látták el, és kívül is szépen kimeszelték. A felújítást az akkori kegyúr, gróf Koháry Endre végeztette, s ő állíttatta az új Szent András-oltárt is.

A templomnak ekkor még tornya nincs, az előtte elhelyezkedő fa "harangláb viszont már két ércet tartott" 1767-ben.

A következő birtokosnak, [gróf galántai Eszterházy Imre](#) [2] (1689-1763) nyitrai püspöknek köszönhető a ma is álló Isten háza. 1750-ben először egy új oltárt állíttatott Szent Imre tiszteletére, majd 1755-ben kőből építtette az új, barokk stílusú, dongaboltozatos templomot részben a község adójából, részben a saját költségén. 1756-ban áldotta meg Galamb János főesperes.

A templomhajó mérete: 16x9x7 méter (hosszúság, szélesség, magasság), a szentélyé: 6x5x7 méter.

Az eddigi főoltárból mellékoltár lett, szilárd anyagból építették a kórust is, és beállítottak egy négyváltozatú orgonát. A felszentelés dátumát az örökmécsesben elhelyezett papírdarabon lévő évszám is megerősíti.

1786-ban építették a fa harangláb helyére a tornyot, mely 22 méter magas.

A templom főoltárának képe az imádkozó Szent Imre herceget ábrázolja, Warság Jakab műve (1835).

A mellékoltár témája Jézus megkeresztelése, 18. század végi alkotás.

Keszeg 1800 táján került a baráti Huszár család tulajdonába. Ők is a szívükön viselték a templom és az egyház sorsát. A felújítások, harangöntetés, javítások esetén mindig számítani lehetett a segítségükre. A birtokszerző, Huszár I. József királyi tanácsos (1739-1816) a kastélyt, fia, Huszár II. József (1774-1855) a nemzetségi sírboltot építtette. A Huszár család keszegi ága ettől kezdve - 1933-ig - a templom északi oldala alatt lévő kriptába temetkezett.

A birtokszerzőt 1816-ban már ide helyezték örök nyugalomra.

1909-ben a család hozzájárulásával újítták fel a templomot leszakadással fenyegető kórust, melyet vasráccsal láttak el. Az épületet 1926-ban újból restaurálták.

Az új, nyolcváltozatú orgonát 1930-ban közadakozásból építette az Országh cég.

Az elavult tetőzsindelyt 1935-ben palatetővel váltották fel.

Szent Imre templom története

Keszeg község honlapja webhelyen lett közzétéve (<http://keszeg.hu>)

A II. világháborút az épület nem sínylette meg, a templom felszerelése szinte hiánytalanul megmaradt, azonban a nemzeti sírboltot a szovjet katonák feldúlták.

(Lehotka Gábor: Keszeg község történelme – szakdolgozat)

Forrás webcím (letöltve 2024. 04. 19. 13.18): <http://keszeg.hu/szent-imre-templom-tortenete>

Hivatkozások:

[1] http://hu.wikipedia.org/wiki/Koh%C3%A1ry_I._István

[2] http://hu.wikipedia.org/wiki/Esterházy_Imre_Georg